

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всяка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се изпращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

ОБЯВЛЕНИЕ.

АНДРЕЙ МАНУИЛОВЪ

Юристъ отъ С. Петербургскій Университетъ,
бивши Прокуроръ при Плев. Окр. Сждъ

и

АТАНАСЪ ХР. ЕТЪРСКИ

Юристъ отъ Женевскій Университетъ.

Открихъ Адвокатско Писалище въ гр. Плевенъ. Приематъ да завѣждатъ, водятъ и защищаватъ всякакви граждански, търговски и уголовни дѣла прѣдъ всички Сждилица въ Княжеството, както и да съставляватъ разни дѣлови книжа.

Общаватъ аккуратна и добросъвестна работа.

Писалището имъ се намира въ улица Александровска, близо при мировитѣ сждилица.

2—3

ДОСТА ВАЖНО: Искашъ ли да имашъ коса въ естественното ѝ положение и цвѣтъ, макаръ и да е избѣлѣла, идете въ браснарницата на Ибизъ Ахмедовъ, който боядисва химически косата, безъ да може да избѣлѣе или се поврѣди. Цѣна износна.

3—3

ТЕЛЕГРАММИ.

Висна. 13 Октомврий. Neue frei presse публикува слѣдующето по единъ разговоръ, който графъ Муравиевъ е ималъ съ прѣдседателя на дружеството на приятел на Мира Оаронха Берта Хонъ Сутверъ. Графъ Муравиевъ твърдо е убѣденъ, че взетата отъ руския инициатива ще завладѣе постепенно цѣлия свѣтъ. Нѣ той не крие никакъ мѣнотитѣ на дѣлото. Не може да се има надѣжда, че резултата ще бѣде достигнатъ въ кѣсо врѣме, прѣкрашенията на въоръженията и на изобрѣтенията ще бѣде вѣроятно първата стѣпка. Не може да се има надѣжда тѣй скоро, че държавитѣ ще се съгласятъ за пълното разоръжаване или на маленията континентитѣ. Ще бѣде вече благоприятенъ, ако се достигне, щото да прѣстане взаимната конкуренция. Фактътъ, че руския императоръ е взелъ инициативата по това дѣло може да се счита вече като щастливъ резултатъ. Графъ Муравиевъ се произнесе симпатично за дѣятелността на дружеството на Мира и искава пълното си довѣрие за добрия ходъ на почнатото дѣло. Той заяви тѣй също че е получилъ благоприятни увѣрения и отъ страна на французкото правителство. На конецъ графъ Муравиевъ каза, че царя е единствения авторъ на манифеста за мира.

Висна. с. д. В. „Freemdenblatt“ Констатира, че по случай посѣщението на графа Муравиевъ, вѣстникътъ „Будапешт“ искавали отново задоволеніето си за добритѣ отношения, които съществуватъ между Австрия, и Унгария, и Русия. Сигурно не се лъжатъ ония, които вѣрватъ че въпроса за конференцията за разоръжаването е билъ прѣдметъ на разговоритѣ съ графа Муравиевъ. Вѣстника казва при това, че опрѣдѣлени политически работи не сж били причината за пристиганіето на графа въ Виена. А още по малко нѣкой на ново изникналъ въпросъ, и то толкова по-малко, че посѣщението въ Виена е било рѣшено още при заминаването на графа Муравиевъ за странство. Графъ Муравиевъ отъ като е станалъ министръ на външнитѣ работи не бѣше идвалъ въ Виена, въ знакъ на учтивостъ е слѣдствателно отъ страна на царя да се яви първий му министръ въ Австро-Унгарската столица по случай пжтуването му на западъ. Не трѣбва да се търсе друга конкретна причина за това посѣщение, което трѣбва да се счита по скоро, като ново доказателство за приятелскитѣ Австро-Руски отношения висока та стойностъ, на които се цѣни еднакво отъ компетентитѣ кръгове и на двѣтѣ империи.

Будапешт. с. д. Министръ прѣдседателя графъ Тунъ, като отговаряше въ камарата на депутатитѣ на

една интерпелация за случайтъ отъ чума въ виенската болница изложи всичкитѣ мѣрки, които сж били взети за избѣгване разпространението на заразата и констатира, че на бѣдѣето може да се гледа съ спокойствие министръ прѣдседателъ е на мнѣние, че точното публикуване положение на болестта е абсолютно не нужно за успокоението на населението.

Парижъ. с. д. По случаю пристиганіето на депутатитѣ Деруледъ, Милвоа и Друмонъ събраието на площада de la Concordie множество ги посрѣщна съ многобройни викове да живѣе армията, доду еврейгѣ, викове на които се отговаря съ „да живѣе республиката да живѣе франция! Полицията очисти площада, гдѣто станж малко сбиване и арестува нѣколко души, между които прѣдседателя на Антисемититѣ Гиги Г. Черевъ, който нарани тѣжко съ ударъ отъ блтунъ полицейския приставъ Гентонъ. Слѣдъ нападаніето върху пристава Гентонъ площада се испразни отъ тѣлцата и завѣзъ отъ войската въ 4 часа слѣдъ пладѣ; имаше 150 души арестувани.

Цариградъ. с. д. (по к. п.) Прѣди заминаването си отъ Цариградъ императоръ Вилхелмъ е телеграфиралъ на царя за добрия приемъ, които му е билъ направенъ отъ Султана и че е прѣдалъ едно важно писмо на царя на г. Зиновеева, който заминава днесъ за Яхта.

гр. Плевенъ, 18 Октомври 1898 год.

Най-послѣ и в. „Бдитель“ излизе въ два броя нарѣдъ 5 и 6, да каже своята дума по откупването на желѣзнопътната линия Сомовитъ — Плевенъ и експлоатиранието ѝ отъ държавата. И трѣбва да признаемъ чистосърдечно, че ний не очаквахме това отъ тия, които на всяка стѣпка сами се прѣпоръчатъ за лица, на които сж само присърдце интереситѣ на града. Да, тия, които бѣхъ единъ видъ монополизирани за себѣ си това доброжелателство, излизатъ днесъ да се самоуплюжтъ и покажатъ на цѣлъ свѣтъ, че тѣ не сж се ръководили отъ идеята да бѣдѣтъ полезни за града и окръга си, а сж били слѣпи изпълнители на прищевкитѣ си и сж се ръководили отъ най-низкитѣ побуждения. Тукъ ясно вече се истъква на лице обстоятелството, че всякаква инициатива, ако ще би и най-благородната, щомъ тя не излиза отъ кружока на инспираторитѣ на „Бдитель“, а отъ друго мѣсто, не е полезна. Това сме го слушали много пѣти и сега пакъ ни се повтаря съ статията — „по линията Сомовитъ — Плевенъ“. Подъ влиянието на какви побуждения се пише противъ оставянието на тая линия, не е много мъчно да се узнае, щомъ инициативата за това не излиза отъ тѣхъ. Ако този въпросъ бѣше повдигнатъ отъ редакцията на в. „Бдитель“, а не отъ нашия вѣстникъ, не само, че нѣмаше да се отива прѣко срѣщу нейното откупване, нѣ щѣше да се настояви за това и най-енергически. Нѣ днесъ е обратното, защото инициативата се взе отъ нашия вѣстникъ. И ако инспираторитѣ на „Б.“ отиватъ по далечъ и сииятъ купъ хули срѣщу лица, които най-малко сж имали прѣдъ видъ, че съ откупването на тая линия ще се принесѣтъ облаги комуто да бѣла, то и това се прави, за да се даде просторъ на животинската злоба на писачитѣ, които иматъ за ръководителъ не разума си, а лични симпатии и антипатии. Ний не очаквахме, повтаряме, такова мнѣние отъ лица, които сж граждани и въ длъжностъ на които се вмѣнява да работятъ за прѣуспѣваніето на нашия градъ. Подобно мнѣние е достойно за субекти, които сж изгубили всякъ образъ и подобие човѣшко, за субекти, които сж станжали слѣпи изпълнители на прищевкитѣ и капризитѣ си. А това е оскъдителното, защото всѣкому се налага длъжността да се стрѣми първо да съдѣйствува, въ кръгътъ на възможното, за общето добро, че послѣ за частното.

Мотивитѣ, които „Бдитель“ ни прѣвежда

за врѣдата, която града ни и окръга ще иматъ отъ оставянието на линията Сомовитъ — Плевенъ, не издържатъ критика. Нѣкои отъ тѣхъ по отношение ползата на държавата бѣхъ си имали мѣстото, нѣ по отношение на окръга ни съ съседнитѣ ни окръзи, съвършено си нѣматъ мѣстото. И намъ прѣвъ нѣтъ ни се пада случая да видимъ лица, които прѣко отиватъ противъ интереситѣ на града си. Ний и по-рано казахме, че настояваме да се откупи и експлоатира отъ държавата линията Сомовитъ — Плевенъ, за да се даде възможностъ на населението отъ Плевенскіи окръгъ съ помалки разности да прави износа на своитѣ храни. А съ това заедно се постига и друга цѣль, тѣй като се дава възможностъ на земледѣлцитѣ да продаватъ своитѣ храни съ единъ или два лева поскѣпо. Ний пакъ твърдимъ, че ако линията Сомовитъ — Плевенъ не се откупи, то населението отъ Плев. окръгъ едва ли ще може да почувствува нѣкаква полза за своя износъ. Цѣнитѣ за прѣвоза до Варна ще бѣдѣтъ много по-голѣми отъ ония, които сега се плащатъ до дунавскитѣ скли. А отъ друга страна и конкуренцията на паракондитѣ дружества прави прѣто износа прѣзъ дунавскитѣ скли да се прѣдпочита. Ще бѣде много глупаво да твърдимъ противното, още повече щото се дава схпята възможностъ и на съседнитѣ окръзи, исключая Свищовския, който има интереси съвършено противоположни на Плевенскитѣ.

Щѣлъ да се съсипе Свищовъ! Чухте ли Плевенци? За да се въздигне търговията на Плевенъ съ оставянието на линията Сомовитъ — Плевенъ, щѣлъ да се съсипе Свищовъ? Чудно нѣщо наистина! И това го казва Плевенецъ? Вѣвате ли го читатели? Подобно нѣщо може да говори само онзи, когото нищо не свързва съ града Плевенъ! Ами като се съедини Свищовъ съ централната линия при Паскалевицъ, тѣй като и подобенъ проектъ е утвърденъ отъ камарата, това въ интереса на Плевенскіи окръгъ ли е? Не ще ли се принесе центра на търговията въ такъвъ случай въ Свищовъ? Кѣдѣ ще остане тогава търговския Плевенъ съ своитѣ производителни околии и съ своето сгодно мѣстоположение въ центра на Сѣверна България? Съ това не нанася ли се ударъ на търговията на нашия окръгъ и не подкопава ли се неговото бѣдѣще, като търговски центръ? И съ какво право най-послѣ Свищовъ да бѣде съединенъ съ желѣзнопътна линия съ централната линия, а Плевенъ да не се свърже съ Дунава?

Сомовитското пристанище не прѣдставлявало удобства да бѣде търговско пристанище, а ми Никополъ и Свищовъ по-добри удобства ли прѣдставляватъ? Всичко говори въ полза на оставянието на тая линия, която съ единъ ремонтъ ще отиде много години, и която днесъ за днесъ е много нездрава отъ Русе — Варненската. При това ний не сме били за опроставянието на Никополъ. Ний искаме щото линията да се продължи до този градъ, като сме указвали и на съображенията, отъ които сме се ръководили. Оставянието на тая линия имало било смисълъ, ако се учреди оборъ. Ами съ какво ще се удостовѣри, че такъвъ не ще се учрѣди, когато интереситѣ на самитѣ земледѣлци го изикатъ? Какво е казалъ К. Михайловъ намъ не ни интересува, защото не е Богъ знае какъвъ капацитетъ, а ни интересува бѣдѣщето на нашия градъ и окръгъ, бѣдѣщето на когото се подкопава отъ едни изверги, които сж продали съвѣстѣта си да служатъ на чужди домогвания, въ ущърбъ интереситѣ на града си.

Ето Плевенци, вижте колко иматъ присърдце интереситѣ ви тия, които постоянно ви се

прѣпоръчатъ за доброжелатели. Вижте дѣлата имъ, увѣрете се отъ писаното отъ тѣхъ, че тѣ сж продали перото си да служатъ на чужди домогвания, насочени противъ доброто на града и окръга ни. Вижте ги и ги удостоеете съ призрението си; тѣ не заслужаватъ да носѣтъ името Плѣвнци, защото дѣйствуватъ помежду твоята срѣда, а служатъ на чужди домогвания. Тѣмъ сж мили интереситѣ на другъ градъ, когото оплакватъ, а интереситѣ на своя градъ игнориратъ.

Като изхождаме отъ горнето, ний считаме за прѣстѣпно да прѣдполагаме, че откупването на тая линия ще оубже въ врѣда на града и окръга, а камо ли и да твърдимъ това. Гдѣ е оснательността на прѣвединитѣ доводи за врѣдността на линията Сомовитѣ — Плѣвентѣ? Въ какво се заключава тя? Въ това ли, че щѣли били да се съсипятъ Никополъ и Свищовъ? Това не е вѣрно, защото, ако Плѣвентѣ не се свърже съ Дунава, и ако за Плѣвентѣ сега се дѣйствува, то за свързването на Свищовъ съ централната линия е дѣло свършено още прѣди двѣ години, въ който случай не Свищовъ, а Плѣвентѣ и Никополъ ще се съсипятъ, защото центра на търговията ще се прѣнесе въ първия градъ. Така сжко не е вѣренъ и мотива, че на държавата ще се нанесе щета съ експлоатирането на линията Сомовитѣ — Плѣвентѣ, защото цѣльта, която прѣслѣдва държавата не е да строи желѣзници да печели, а да улѣнява търговията. Колкото за страха, че въ България ще нахлуятъ всевъзможни австрийски дрипели, то е толкова отнователно, щото човѣкъ се слиява и незнае, какво да мисли! И това било мотивъ! Не е линията Сомовитѣ — Плѣвентѣ, която ще даде възможностъ на австрийскитѣ дрипели да се отворятъ пазаръ у насъ. Догдѣто сжществуватъ линиитѣ, които свързватъ Виена и Пеща съ София и Видинъ съ централната линия, почти не ще дойде редъ и на Сомовитската да разнася ти гнилежи. Ако на австрийскитѣ дрипели се дава отъ сега нататѣкъ възможностъ да си пробиватъ пътъ въ България, тежко имъ и горко! Ползата отъ експлоатирането на тая линия е неуспоримо въ търговско значение, защото отъ нея ще се ползватъ не само селата покрай тая линия, нъ и отъ цѣлий окръгъ, защото всички ще прѣкарватъ прѣвъзъ и вѣрватъ си за Сомовитѣ; сжщето ще правятъ и жителитѣ отъ Ловченскитѣ окръгъ. При това и града ще се ползва не малко. Оставянето на тая линия и продължаването ѝ прѣвъзъ Ловечъ ще направи града ни най-търговския центръ въ Сѣверна България. Тукъ си нѣматъ мѣстото ония инсинуации, които се хвърлятъ по адреса на лица, които най-малко сж виновати въ това, че редакцията ни, прѣдъ видъ облагитѣ за земледѣлското население отъ оставянето на тая линия, се е застѣпила за нейното откупване. Въ случая инспираторитѣ на „Бдителъ“ показватъ злостата си, съ която е проникнато цѣлото сжщество на тия исчадия, които сж изгубили всѣки образъ и подобие човѣшко.

Засрамѣте се най-послѣ отъ себѣ, отъ своитѣ си, вий, които жертвувате интереситѣ на града си за своя инатъ; прѣстанѣте да покоститѣ на града и окръга си; огледайте се и вижте, кждѣ отивате като защищавате интереситѣ на единъ градъ, който и тѣй е обсианъ съ привилегии, тогава още, когато вашитѣ избраници Табаковъ, Карабѣловъ, Хинковъ и Мецовъ ходѣхъ да се занимаватъ само съ мюзевирства, а хората дѣйствуваха и спечелиха, като му поднасяте въ жертва и интереситѣ на града си. Хората се увѣриха, пъкъ даже и най-големитѣ скептици, че вий ни най-малко имате присърдце интереситѣ на града и окръга си; че вий се не въодушевявате отъ нѣкакви си идеи, а ви движатъ интереси, чужди за града и окръга и въ служението си на тия интереси, които се докосаватъ до васъ лично, вий жертвувате общитѣ интереси на града. Прѣстанете и се засрамѣте отъ дѣлата си, които отъ всичко най-добрѣ ви изрисуваха, какви сте и за какво се борите.

МѢСТНИ НОВИНИ

По викването на запаснитѣ войници на тринедѣлно обучение и распушането имъ даде не малко материалъ на в. „Свобода“, която не изпуска и най-невиннитѣ случаи, отъ да не се воспользува и хвърли нѣкоя и друга инсинуация срѣщу умразното ней правителство. Така и въ настоящия случай. Упрѣкитѣ на „Свобода“ биха си имали мѣстото, ако правителството извършваше това за прѣвъзъ пътъ. Нъ да се упрѣкава

правителството днесъ, когато това е нѣщо обикновенно, когато такива маневри, въ по-големѣ или по-малѣкъ размѣръ, се правятъ всѣка година, си нѣматъ мѣстото. Тукъ ясно се рисува злостата и завистъта. Че били послѣдвали разности и били свикани подъ знамената нѣколко хиляди запасни войници на обучение, това било най-големото прѣстѣпление, което „Свобода“ незнае какъ да окачества и не намира думи да обругае, като не остава на мира даже и правителството. Че и какво ли може да се очаква отъ хора, които не смѣятъ да погледнатъ истината въ очитѣ? Отъ тѣхъ освѣнѣ клѣвети и псувни друго може ли и да се очаква? Не! Българскитѣ граждани сж навикнали вече да гледатъ на всички тия свободени шашарии, и никой вече не имъ дава никакво значение, каквото и дѣйствително нѣматъ. И тука задъ запаснитѣ се крие тенденциозната цѣль да се хвърли нѣкоя и друга инсинуация по адресъ, както на правителството, така и на приетитѣ въ редовитѣ на армията ни офицери бивши емигранти. Обаче и тука клеветитѣ ще си останатъ за смѣтка на тия, които имъ ставатъ проводници.

— В. „Прѣпорецъ“ брой 29, стр. 3, когато втора още единъ пътъ става проводникъ на дертовитѣ на извѣстия на читателитѣ ни демократъ — социалистъ П. Ненковъ. Види се, че на Ненкова му е мило да се остави отъ мерака си. Ний и по-рано казахме, че на лапацало, като Ненкова, което отъ пиение и очитѣ не може да си отвори, не трѣбва и да се вѣрва, защото никой нѣма да понесе акъла на такъвъ единъ екземпляръ, който е станалъ цѣль идиотъ, за какъвто го показва и самата му морда, да отиде да го бие. И днесъ повтаряме сжщето, обаче в. „Прѣпорецъ“ се е заелъ на здраво да прослави своя смисленникъ и да го прослави за мъченикъ на бахуса, пардонъ на стражаритѣ, които черпи съ цигари, за да го поздравяватъ по улицитѣ. Покрай другото се прави и прѣдупрѣждение на г-на Ст. Казанджиева, прокурора при Плѣв. окр. сждѣ. И защо ли е този намекъ аджеба? Види се, че и самия пехливанитѣ сжзнава, че клевети по адресъ на полицията, като казва, че го била изтезавала, та е почналъ да се бои и отъ сѣнката си.

Колкото се отнася до твърдението, че, ужъ, влиятелнитѣ привърженици на правителството се били опитали да внушатъ на прокурора да прѣкрие работата е толкова вѣрно, колкото и това че Ненковъ е съ акъла си. Бившиятъ прокуроръ Манаиловъ е тука, нека излѣзе и каже кои отъ прѣвърженицитѣ на правителството сж ходили да го молятъ да прѣкрие работата, когато слѣдъ дохожданието си г-нъ Манаиловъ не благоволи да се запознае съ прѣдсѣдателя на сжда, а камо ли съ други. При това не е неизвѣстно и това обстоятелство, че г-нъ Манаиловъ е възпитаникъ на Габровекката социалистическа група, което иди да поясни още повече ревността му да създаде отъ Ненкова единъ мъченикъ на полицията.

Наистина, човѣкъ трѣбва да има безочливостъ на Ненкова, за да твърди това, което „Прѣпорецъ“ пети пътъ съобщава. Чудна нахалностъ? Човѣка иска да да накара хората щѣтъ нещѣтъ да вѣрватъ, че е битъ и туй си е то. Пъкъ намѣрилъ като себѣ си, които ставатъ проводници на неговитѣ драсканици, защо най-сетнѣ да не пише.

— По обичай, по старъ навикъ „Свобода“ и тази година прѣдъ видъ отварянето на народното събрание, което стана на 15 того, ни носи извѣстието за нѣкаква си министерска криза. Нъ едно, което ни очудва, то е, че и самитѣ писачи не си вѣрватъ. Това е вече много остарѣла пѣсенъ, която за стотни пътъ ни се пѣе и на която хората толкова много навикнаха, щото не произвежда никому вече никакъвъ ефектъ. Колко би било желателно за свободиститѣ, щото това, което блънзватъ отъ година врѣме особено, да се осжществѣше! Нъ и какво ли биха спечелили, ако въ случай то станѣше така, както го оповѣстява на свѣта „Свобода“, която още отъ рано почна да злорадствува? Ний не виждаме въ това никакви блага за свирчовиститѣ? Не билъ г-нъ Стойловъ министъръ — президентъ, а билъ г-нъ Тодоровъ, какво отъ това? Не сж ли днесъ и двамата министри; не принадлежатъ ли къмъ една и сжща партия? Въ всѣки случай най-малка облага отъ това промѣнение могатъ да очакватъ инспираторитѣ на „Свобода“. Че това е измислица пусната съ тенденциозна цѣль, се доказва и отъ самиятъ начинъ, по който тя се прѣдава и отъ самото заключение, което писачитѣ вадятъ. Тукъ се прѣслѣдва цѣльта да се посѣе сѣмето на умра-

зата; обаче писаното, едва ли, ще постигне гонимата цѣль, тѣй като не е скрито нито за г-на Стоилова, нито за г-на Тодорова, какви цѣли гонятъ инспираторитѣ на този органъ. Че, г-нъ министъръ Тодоровъ се билъ, ужъ, заканвалъ да си даде демонстративно оставката поради лошето финансово положение на страната, това сж така сжко праздни приказки, на които най-малко трѣбва да се вѣрва. Ако дѣйствително финансовото положение на страната е такова, каквото го прѣдставлява „Свобода“, то г-нъ Тодоровъ може да вземе и сега ония мѣрки, които би взелъ, като министъръ президентъ, защото чрѣвъ колегитѣ си и днесъ, още повече когато въпроса е отъ такова значение, той може да направи всичко, за да помогне на финансовото положение на страната, ако се има нужда отъ това, толковъ повече, че е титуляренъ министъръ на финанситѣ и морално е задълженъ да се грижи за подобрѣние финанситѣ на страната. Така щото твърдението на „Свобода“ едва ли би могло да се подкрѣпи въ случая съ нѣщо. Това сж приказки, къмъ които много справедливо може да се приспособи народната поговорка: „праздна Мара тѣпанъ била“.

При това много релефно се истѣква на лицето желанието на „Свобода“ да каже нѣщичко и по адресъ на Н. Ц. Височество, въ свързка съ горния слухъ, който е дѣло на сжщитѣ, които изказватъ съмнѣние въ неговата достовѣрностъ. И това не се прави за прѣвъзъ пътъ. Хвалбитѣ на „Свобода“ по отношение на Н. Ц. В. бѣхъ толкова много, както и инсинуациитѣ, които замѣниха първитѣ, щото всѣкому е омръзнало да си ги спомѣнува, а камо ли и въспроизвежда. Та и сегашнитѣ сж старъ дертъ, които не заслужаватъ и да се спира човѣкъ да оказва на тѣхната неоснователностъ.

— Либералитѣ почнаха да се хапятъ единъ другъ. „Свобода“ не изпуска случая и днесъ да се не надсмѣе надъ Радославовия протестъ, съ когото се искава всичката умствена босота и нещата на Радославова, нъ и „Народни Права“ за да се защитатъ прибѣгватъ до всичко, нъ като, че ли па пукъ, всичко говори въ тѣхна врѣда. Ако Радославовъ знаеше, че послѣдствията ще бждатъ такива; че вмѣсто рози ще бере тръни, никога не би и помислювалъ да трѣпи партизанитѣ си да му събиратъ подписи, чрѣвъ които по лѣсно да може да дойде на министерското кресло. Че съ този протестъ се гонѣхъ лични облаги, никой не ще отрече това, защото прѣди всичко въ него не се показва на факти, отъ които да се види, че подбодителнитѣ причини, проистичатъ отъ стремлението да се помогне на отечеството, което огрожава нѣкаква опасностъ. Такова нѣщо нѣмаше, та и всичкитѣ упрѣки, съ които се обсиа шефа на соподжитѣ, си бѣхъ на мѣстото, защото него движиха не нѣкакви си идеални побуждания, а такива, които имаха за цѣль личното благо. И всички това се виде горчиво, защото имъ наби истината въ очитѣ. И въ бройтѣ си отъ 6 Октомврий съ една вводна статия инспираторитѣ на „Н. Права“ вмѣсто да се засрамѣтъ отъ постѣпката си и отъ унижението, на което сами се изложиха, излизатъ съ една надменностъ да се пхчатъ, че протеста имъ билъ слиясалъ всички съ успѣхъ си, и че тѣ се били хвърлили съ яростъ върху имъ отъ завистъ. Не имъ завиждаме на успѣхитѣ! Желали бихме щото всичкитѣ имъ успѣхи да сж все отъ такова качество и съ такива послѣдствия.

Чудно! Българскитѣ граждани, особено столицата, трѣбва много да съжеляватъ, че не ще иматъ възможността да видятъ и тази година събрани на конгресъ цѣлтѣтъ на Радославовата интелегенция и да четатъ въ „Н. Права“ шестъ мѣсеца нарѣдъ протоколитѣ на тоя конгресъ. Това се съобщава въ брой 107 на „Н. Права“. И литературата ще изгуби малко отъ това, нъ здраве да е, напролѣтъ ще се попълни тая празнота!

— Съобщаватъ ни отъ градътъ, че Албертъ Каларъ, учителъ въ израилското училище, на 8 Октомврий т. г. въ училището е истезавалъ ученичката Хана Шабатова, която е тоглиятъ за лѣвото ѝ ухо, отъ което е причинилъ болка. Баща ѝ завелъ углавно дѣло въ сждилището, прѣдружено съ медицинско свидѣтелство. Обръщаме вниманието на израилскитѣ учителски свѣтътъ спрямо учителя Албертъ Каларъ, да не си позволява да извършва подобни дѣйствия върху ученичкитѣ и ученицитѣ.

— Отъ Вратца получихме съ едно писмо една покана къмъ една Г-а отъ Г. П-въ, въ която се види, че тази Г-а имала задължение къмъ

този младъ Г-нъ, който слѣдвало въ едно кжсо врѣме да испълни. При това тази покана, расправя, че била дошла въ Пл.....нъ при родителитѣ си врѣменно и, ужъ, се обѣщала скоро да се върне. За аманетъ оставила у него единъ златенъ дамски часовникъ, съ три сребърни монети антики и една златна костадина на златенъ ланцъ. Ако и да ни е платено за тази покана, ние връщаме обратно паритѣ, защото виждаме, че работата не е за вѣстникъ, а поскоро за пенсионо отдѣление, въ което заинтересования нека се обвърни, ако обича, и да покаже прѣдъ мандаринитѣ на този свѣтъ, трѣбовали да се дава пенсия и на такива персони, които сж станали мезе въ устата на цѣлъ гарнизонъ въ Вратца, за смѣтка на държавното съкровище, което така щедро награждава и тѣзи, които си оставатъ подъ условия и часовникитѣ. Вѣрваме да сме се разбрали. Точка.

— Ковчежника Г. Г. Х. Костовъ, който бѣше прѣмѣстенъ въ Стара Загора, остава на сжщата служба, а г. Вацовъ се прѣмѣства въ Стара Загора. Тържището показва понижение.

— Недко Бановъ, извѣстния фалшификаторъ на полици, който бѣше осъденъ на 3 год. затворъ, и който бѣше апелиралъ, както се научаваме, билъ осъденъ и отъ апел. сждъ, ако и да е земалъ въ Руссе нѣколко души адвокати. Желателно е да се види и съ другитѣ дѣла на сина му Ганчо, които още стоятъ така. Недко става жертва на сина си.

— Мѣстната пачавра „Бдитель“ не вижда нищо добро направено отъ компанията, която строи желѣзницата. Всичко било лоше, слабо, гнило, съ една рѣчъ напразно се харчили пари. Това може да си говори само отъ хора съ разваленъ характеръ, хора, които сж родени да лъжатъ и крадатъ хорския потъ, както що вършатъ ежедневно съ вѣстника си. Ние виждаме всичко онова, което се върши, не сме и прѣдприемачи и какво намѣрватъ лоше и кое разбиратъ за гнило? Могатъ ли ни каза, та да се присъединиме съ тѣхъ.

— Мѣстното опълченско дружество, както слушаме избрало за делегатъ въ София г. Д. Н. Желѣзаровъ, прѣдсѣдателя си, като му дало още и 100 л. Ако свѣдѣнията ни сж вѣрни центр. дружество, щѣло да иска и документи отъ лицата за тѣхното опълченство. И добръ ще направи, защото ние знаеме, че и нашитѣ опълченци тукъ половината почти сж качащи бѣгълци, когато другаритѣ имъ бѣхъ на Шипка, тѣ сж биле стражари около Плѣвенъ. Ужъ щѣха да провѣрватъ билетитѣ и нищо. Ние молиме военното министерство да публикува имената на послѣдно освободенитѣ редовно и на онѣзи, който *безвѣстно пропавши*, ужъ били умрѣли, а днесъ живи — качащи.

— Прѣди нѣкой денъ нашия съгражданинъ Агапий Сеиновъ, заедно съ още единъ търговецъ отъ с. Турски Тръстеникъ, идящъ отъ г. Никополъ за селото Т. Тръстеникъ прѣзъ нощта, близо до това село билъ изненаданъ отъ злодѣйца, които грѣмнали върху тѣхъ съ револверъ, отъ който грѣмезъ само каруцаря имъ билъ раненъ въ дебѣлата частъ на лѣвия кракъ. Злодѣйцитѣ не сж хванати още, но се има вѣра въ това.

— На 15 т. м. въ мѣстното мирово сѣдилище се глѣдало углавното дѣло на знаменития дуелистъ Ганчо Банковски, извѣстенъ фалшификаторъ, който искаше да обявява дуелъ на г. Д. Стояновъ, а избралъ за секунданти цвѣтето на градътъ Т. Цвѣтковъ и нравствения Караивановъ. По това дѣло Банковски е обвиненъ, гдѣто писалъ г-ну Стоянову едно заплашително писмо съ червени краища. Мировия сѣдия е осѣдилъ Банковски само на 15 дни тъмниченъ затворъ.

— Върхов. Военна провѣрочна комисия бѣше въ градътъ ни и замина за Вратца.

— Г. Илчковъ—Пѣвѣ членъ отъ учебния свѣтъ, е дошелъ по ревизия на училищата въ градътъ ни.

— Прѣдсѣдателя на окр. сждъ, Ив. Желѣзаровъ и прокурора Г. С. Казанджиевъ заминахъ за Луковитъ по служебни работи.

— Распустиха сж по за 25 дни войницитѣ отъ мѣстния гарнизонъ. Съ това ще стане една значителна икономия.

— Не ще е злѣ да се обръща по сериозно внимание на фенеритѣ нощемъ, защото има и такива, които едва блѣшукатъ.

— На 30 Октомв. за четвърти пътъ ще се глѣда дѣлото заведено отъ Ц. Кузовъ, Д-ръ Друмевъ и Ив. Доковъ, срѣщу Т. Табаковъ въ окр. сждъ. Послѣдния пътъ, 20 Августъ, който

денъ не благоволѣ да се яви, защото билъ, ужъ боленъ. Ние още тогава споменяхме, че този Мъртвишки герой, който клевети, ще го е страхъ да се яви прѣдъ сждѣтъ да подѣржа обвинението си, та за това ще търси всѣкакви срѣдства да отлага, до като дойде друга властъ, която ще му помогне. На 20 Августъ г. Табаковъ е ималъ дѣла въ окр. сждъ съ г. Доковъ, какъ е можилъ да се снабди съ медицинско свидѣтелство, че е билъ боленъ! Окр. сждъ, прокурора нека благоволятъ и узнайтъ това отъ Плѣв. окр. сждъ и ще се убѣдятъ, че прѣзъ цѣлата недѣля този герой е билъ здравъ и читавъ, глѣдалъ си е дѣлата редовно, а на този маминъ докторъ, който дава свидѣтелства по за 5 лева, да го пратятъ, отъ гдѣто е дошелъ. Докторитѣ не сж поставени само да покостятъ на правосъдието, а да спомагатъ. Ние ще узнаеме, кой е този и ще се повърнеме да му раскриеме мръснитѣ ризи. 30 Окт. т. г. не е далечъ, нека иди въ София и да докаже, кой е билъ прѣдатель и какъ се телеграфира.

— Близо до с. Червенъ Брѣгъ е станало ново дереилиране на тренѣтъ, който е идвалъ на Плѣвенъ, слѣдствие лежение на два бивола върху линията, пуснати отъ кираджий. Ние се чудиме какъ нашитѣ хора не могатъ да разбератъ, че трѣбова да се пазятъ, защото пакостятъ на себе и на дружеството. Отъ това дереилиране има наранени нѣколко работници леко,

Желѣзницата тѣзи дни вече минува тунела Карлуково, и, ако врѣмето продължава да е добро, къмъ 10 Ноемвр. ще имаме свързано съобщението за София.

— Нѣколко пѣти до сега сме слушали оплаквания за нѣкои и други волности, вършени отъ тукашния околийски мировий сѣдия Хр. Велевъ, обаче отъ прѣличие не сме имъ давали значение.

Мнозина сме слушали да говорятъ, че сѣдията Велевъ обичалъ да ходи по огледи, мѣстни дознания и провѣрки, които оправдавалъ съ това че му трѣбвали пари. Това е така, защото г-нъ Велевъ има една кжща въ София и сега прави друга. Има защо да го улѣснява и дружеството „Нива“, нѣ нека има Господству прѣдъ видъ поне това, че, когато отива да печели отъ прогонни, да не прѣтрупва други съ своята работа и да не казва, че нѣма насрочени дѣла, когато такива има. Расправятъ ни, че г-нъ Велевъ като сѣдия е ходилъ въ с. Рибенъ, Плѣвен. околия, по едно углавно дѣло да прави провѣрка, какъ трѣбва да се хвърли сермето въ р. Вигъ и колко риба ще се улови, като си взелъ прогонитѣ разбира се. Чудна съобразителностъ, наистина! И огледа се свършилъ благополучно. По едно дѣло на сума 20 лева до село Махалата сж вземани 40 или 50 лева за прогонни по огледъ. Окржний Сждъ се е възмущилъ отъ това, като го е заставилъ да повърне сумата. По спорѣтъ за единъ плетъ въ с. Бохотъ е правено три пѣти огледъ на мѣстото. Ама ще кажете, че това не е вѣрно; има си хасъ. Господству абсютно не се завърта въ канцеларията си отъ 1 до 10 число всѣки мѣсець, неисключая срѣдитѣ и сѣботитѣ всѣка недѣля. Това е фактъ; нека компетентното мѣсто провѣри това и ще се увѣри още и за други нѣкои работници, които Велевъ е вършилъ и продължава да върши. Казахме го я, има човѣка право да си пълне кисийката, защото прави и втора кжща въ столицата, пѣтъ и намѣрилъ стадо безъ кучета, що да чини. Нѣ ний не знаеме едно, когато г-нъ Велевъ ходи въ селата и носи по 3—4 дѣла, да ли си смѣта прогоннитѣ се отъ Плѣвенъ и обратно? Има си хасъ да не е така! Факти не ни липсватъ, когато потрѣбватъ ще ги явиме.

Има и други работи да явиме, нѣ тѣхъ оставяме за по послѣ.

— Една Еврейска банкерска фирма срѣщу, която има нѣколко дѣла въ Браила, опитала се е да опозори единъ мѣстенъ търговецъ и въ нашия градъ. За сега прѣмълчаваме историята, която сме научили, а ще оставиме в. Бдитель, да я раскрие, който казватъ, билъ по добръ освѣдоменъ въ тази афера. Види се, че трѣбова да бжде грѣшна, защото и адвоката ѝ, кога билъ налагалъ запоръ въ Никополъ, заедно съ пристава, безъ малко щѣлъ да види джното на р. Дуновъ. Жалко но на кривитѣ работи, види се, че и дявола не помага.

— Назначенъ е уволнения отъ руската армия подполковникъ Радко Димитриевъ за старши адютантъ на щаба при 5-та Дунавската дивизия.

— Бдитель, е измислилъ нѣкакво писмо, адресирано, ужъ, до г. Доковъ, отъ неизвестно лице за нѣкаква машина. Ние сме въ положение да увѣриме не нашитѣ читатели, а редакторитѣ на в. „Бдитель“, че такава писмо може да напише само: Табаковъ, Караивановъ и Бърдаровъ. Ако се допуститѣ най-послѣ, че е писано по адресъ на г. Доковъ, какво лоше заключаватъ шарлатанитѣ, гдѣ виждатъ, че имало общавано служба и какво общо има подправката на една шевна машина съ служба, която така щедро се раздава, спорѣдъ бдителитѣ. Г. Доковъ е давалъ служби, кога е билъ прѣдсѣдатель на окр. сждъ и днесъ е прѣпоръчвалъ хора, които мисли да се способни, както може да прѣпоръча за негодни и тѣзи, които сж дѣйствително такива, но въ всѣкъ случай, никога не би прѣпоръчвалъ хора, съ безнравствено поведение, лихвоимци и такива пияни тулуми въ родѣ мъртвишкия герой. Ние молиме Караивановъ да публикува това писмо, и съ името, като укаже и кой му е писалъ това писмо, защото и ние имаме едно таква писмо пратено до едн—г-а въ Кюстендилъ, благовѣспитана на билиядръ въ III-то кавене и по шенбрюнскитѣ алеи въ Виена. . . Ще се повърнеме.

— Нѣкой си Василь Лазаровъ, извѣстенъ изъ Плѣвенъ, развалено момче, трѣгнало по источната частъ на Княжеството да събира абонаментъ и за нашия вѣстникъ. Ние съобщаваме на абонатитѣ си, че никого не сме опълномощавали да събира, особено него, когато го познаваме за една авантюра. Молиме излѣганитѣ да се отнесатъ въ сѣдилищата.

БЪЛГАРСКА ЛОТАРИЙНА БАНКА

М. ЛЕВИНЪ И С-ИЕ

СОФИЯ, ПЛОЩАДЪ АЛЕКСАНДЪ I-Й, № 4.

ГЛАВНА КОЛЕКТУРА

на

БЪЛГАРСКАТА КЛАСНА ЛОТАРИЯ

ИСПРАЩА

ОРИГИНАЛНИ ЛОЗОВЕ:

$\frac{1}{1}$ — л. зл. 10; $\frac{1}{4}$ — л. зл. 2.50;
 $\frac{1}{2}$ " " " 5; $\frac{1}{8}$ " " " 1.25.

Прѣпоръчваме да ни се испращатъ паритѣ чрѣзъ пощенски записи или пощенски бонове въ прѣпоръчани писма. 2—3

ОРИГИНАЛНИ ЛОЗОВЕ

на гарантираната отъ Българското Княжество Класна Лотария на градъ София, които сжщеврѣменно сж снабдени съ фирмата на завѣдението ни, продаваме по слѣдующитѣ цѣни:

1-Й КЛАСЪ

Цѣлъ лозъ 10 лева златни	Половинъ лозъ 5 левъ зл.	Четвъртъ лозъ 2 50 лева зл.	Осмина лозъ 1.25 л. златни
--------------------------	--------------------------	-----------------------------	----------------------------

По поржчки испращаме безплатно и на наши разноски официални планове, придружени съ подробни разяснения.

Отдѣление за Класната Лотария

на

ТЪРГОВСКАТА БАНКА ВЪ СОФИЯ.

Жгѣла на „Буливардъ Дондуковъ“ и улица Лега. 3—5

ОБЯВЛЕНИЕ:

Обявявамъ, че продавамъ свои собствени два дюкени въ гр. Плѣвенъ, улица гимназиална, подъ № № 199 и 200 заедно съ по 23 кв. метра дворно мѣсто задъ всѣки дюкенъ. Желаящитѣ да купятъ горнитѣ дюкени било изцѣло, било по единично, нека се отнесатъ за споразумение до менъ.

Я. Ц. Бръшляновъ

1—2 **НАСТОЯЩИЯ БРОЙ ИМА ПРИТУРКА**

ИЗВЪСТИЕ:

Извъства се, че Севлиевишки централен склад отъ **истенски американски сингери** за шевъ машини на интересующи се, че е отворилъ клонове изъ България: Плъвенъ, Ловечъ, Габрово и Видинъ и продава съ гаранция и съ умърени цѣни въ брой—почекъ, съ вносъ 2 лева седмично и 10 мѣсечно, спорѣдъ стойноста на машината.

Отъ прѣдставителя на Г. Найдингеръ—Плъвенъ.

Г. Ив. Червенлиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ:

№ 53

Плъвенски Окр. Сждъ извъства, че съгласно опрѣдѣлението на сѣщия сждъ подъ № 1306, отъ 3 октомврий т. год., въ търговския дружественъ регистръ на сѣщия сждъ подъ № 53, е заригестрована фирмата на Плъвенското Акционерно Спестително дружество „Успѣхъ“, въ гр. Плъвенъ. Дружеството е съставено на основание устава, утвърденъ съ ВИСОЧАЙШИ УКАЗЪ отъ 16 й Августъ 1896 год. подъ № 97, видоизмѣненъ на 10 Май 1898 г., Дружеството има за цѣль да подпомага членове—акционеритѣ си въ търговскитѣ, земледѣлческитѣ и др. прѣдприятия и да имъ дава възможность да увеличаватъ своитѣ капитали. Основний капиталъ на дружеството е 55,000 лева, разпрѣдѣленъ на 1000 безименни акции по 50 лева всѣчка една и на 1000 именни—по 5 л. номинална стойность. Всичкитѣ публикации на Дружеството и неговитѣ извѣстия и пр., ще се публикуватъ въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и ако такива нѣма—въ „Държавния вѣстникъ“. Управителний сѣвътъ на дружеството състои отъ слѣдующитѣ лица: Христо Р. Земриевъ, Хр. Данаиловъ, Хр. Бецовъ, Хр. Триловъ и Ив. М. Калпазановъ, а фирмата ще се подписва отъ Дир. касиера.

гр. Плъвенъ, 8 Октомврий 1898 год.

под. за Прѣдсѣдатель:

Боянъ П. Кърджиевъ

под. Секретаръ: Ст. Генчевъ 1—2

ПЛЪВ. ИКОНОМИЧЕСКО КРЕДИТ. И ТЪГОВ. ДРУЖЕСТВО**„ИЗВОРЪ“****ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 308

Извъства се на интересующитѣ лица, че Плъвенски окръженъ сждъ съ опрѣдѣлението си подъ № 1306 н. г. е заригестриралъ по правилата на Търговския законъ, дружествената фирма и уставъ. Прѣдъ видъ на това, отъ днесъ до второ распорѣждане, дружеството ще извършва отъ прѣдвиденитѣ въ чл. 19 отъ устава операции, само слѣдующитѣ:

- 1) Ще отпуска заеми, на членовѣтъ си акционери, срѣду акциитѣ имъ, до половината отъ номиналната имъ стойность;
- 2) Ще отпуска заеми, срѣщу лично поръчителство, на двѣ и повече лица;
- 3) Ще отпуска заеми, срѣщу залогъ на цѣни книжа и прѣдмети;
- 4) Ще отпуска пари срѣщу ипотека на недвижими имоти;
- 5) Ще скотира: полици, записи и др. срочни обязательства;
- 6) Ще приема влогове срочни и безсрочни съ лихва: срочнитѣ за 6 мѣсеца по 5 %, за една година по 7 %, за двѣ и по-вече години по 8 %, а безсрочнитѣ по 4 % годишно;
- 7) Ще прѣдставлява разни дружества въ смисълъ на агентура, срѣщу извѣстна комисионна;
- 8) Ще извършва разни комисионни, спедиционни и транспортни сдѣлки и
- 9) Ще приема сумми, внасяни отъ члѣновѣтъ-акционери въ дружествената касса, за спестяване, но не по-малко отъ 5 лева на веднѣжъ, срѣщу спестовна книжка, издадена отъ директоръ-касиера на дружеството. Не члѣнове-акционери, могатъ да внасятъ и тѣ подобни сумми за спестяване, въ не по-малко отъ десетъ лева на веднѣжъ. Срѣщу послѣднитѣ, дружеството ще плаща лихва, прѣдвидена въ отдѣла за зпестовността на дружественния уставъ, по 6 % годишно.

За по-подробни свѣдѣния интересующитѣ се, могатъ да се отнасятъ направо до кантората на дружеството.

Плъвенъ, 10 Октомврий 1898 год. 1—181—1

Директоръ-касиеръ: М. Марковъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 3940

Извъствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний

Вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Една къща въ гр. Плъвенъ VIII кварталъ отъ камакъ, керпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ керимиди, дължина 8, ширена 5, височина 2 метра съ дворъ 600 к. мѣтра.

Горния имотъ принадлежи на Танасъ Пекювъ отъ Плъвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Асанъ Кафеджи Ибишовъ отъ Плъвенъ за 550 лева лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 1708 на Плъвенски Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 6 Юний 1898 годъ 2—2

Дѣло № 244/98 год.

За Сждеб. Приставъ: П. Д. Вѣловъ

№ 8641

Извъствамъ, че 31 день отъ деньтъ да послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчитрънското землище а именно:

1) Нива 8 декара и 9 ара мѣстността „Надъ Село“ оценена 56 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кучо Трифоновъ отъ с. Вълчитрънъ не заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 58 л. и разноска по изпълнителния листъ № 3855 на Плъвенски Окр. Сждъ.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий явивши се купувачъ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 24 Септемврий 1898 година.

Дѣло № 476/96 1—2

П. сждеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8643

Извъствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученинското землище а именно:

1) Нива въ мѣстността „Снайското“ отъ 12 декара оценена 100 лева

Горния имотъ принадлежи на Кучо Лишовъ отъ с. Бохотъ не заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 100 л. 23 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 35 на Плъвенски Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 1 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 40/97 1—2

За п. сждеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8645

Извъствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчитрънското землище а именно:

1) Нива 24 декара въ мѣстността „Полето“ за 480 лева.

Горния имотъ принадлежи на Симеонъ Цондовъ с. Вълчитрънъ не заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 264 л. 70 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 1836 на Плъвенски Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 24 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 335/95 1—2

За п. сждеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 9067

Извъствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Згальовското землище, а именно:

1) Лозе отъ 4 декара въ мѣстността „Орничето“ Оценено 74 лева.

Горния имотъ принадлежи на Илия Минковъ отъ с. Згальовъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 74 л. 12 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 2130 на Плъвенски Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ цената която дади първия купувачъ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 5 Октомврий 1898 год.

Дѣло № 274/97 год. 1—2

п. сждеб. Приставъ: Г. Тошковъ.

№ 8639

Извъствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ

имотъ находящи се въ Бохотското землище а именно:

1) Нива 3 декара и 3 ара въ мѣстността „Белижмата“ оценена 30 лева.—2) Нива отъ 7 декара и 1 аръ въ мѣстността Манавското оценена за 60 лева.

3) Нива отъ 2 декара и 1 аръ мѣстността „Игновото Бранеще“ оценена 8 лева 07 ст.

Горния имотъ принадлежи на Велю Василевъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 98 л. 07 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 142 на Плъвенски Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 24 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 43/97 1—2

За п. сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 8637

Извъствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния Вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученинското землище а именно:

1) Нива отъ 18 декара въ мѣстността „Батювски връхъ“ оценена за 180 лева.

2) Половинъ лозе отъ 1 декаръ и 2 ара въ мѣстността „Отереша“ оценено за 20 лева

3) Дуканъ въ с. Тученица направенъ отъ камъкъ измазанъ съ калъ покритъ съ керимиди, построенъ на дължъ 6 метра 25 сан. м. ширена 5 м. и 60 сан. м. и височина 2 м. и 10 сан. м. къмъ улицата и отъ задъ прилепенъ къмъ земята съ дворъ отъ около 500 кв. метра оцененъ 120 лева.

Горния имотъ принадлежи на Цанко Минеовъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 339 л. 24 ст. и разноска по изпълнителния листъ № 666 на Плъвенски Окол. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 24 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 164/97 год. 1—2

За п. сждеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 9333

Извъствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния Вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вългарско карагашко землище а именно:

1) Една къща въ с. Бъл. карагачъ построена въ земята (борделъ) отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ слама и земя оценена за 50 лева.

2) Нива въ мѣстността „Крушитъ събчанъ“ отъ около 5 1/2 декара оценена 55 лева.

3) Лозе въ мѣстността „Чукитъ“ отъ единъ декаръ и 7 ара оценено за 25 лева и 50 ст.

4) Нива въ мѣстността „Целените“ отъ 7 декара и 3 ара оценена за 75 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иванъ Ерменчовъ отъ с. Бъл. карагачъ не заложенъ продава се по взисканието на Никола А. Мариновъ отъ гр. Никополъ за 270 л. лихвитъ и разноска по изпълнителния листъ № 4258 на П. Никополски Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цена.

Разглѣждане книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 15 Октомврий 1898 год.

Дѣло № 100/98 год. 1—179—2

п. сждеб. Приставъ: П. Георгиевъ

№ 9334

Извъствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния Вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бъл. карагашко землище а именно:

1) Едно лозе въ мѣстността „Чукитъ“ отъ 4 дек. и 7 ара оценено 69 лева.

2) Лозе въ мѣстността „Чукитъ“ отъ 2 декара и 1 аръ оценено 31 левъ и 50 ст.

3) Нива въ мѣстността „Надъ Гатовата Воденица“ отъ 5 дек. оценена 50 лева.

4) Нива въ мѣстността „Чукетъ“ отъ 8 декара и 9 ара оценена за 89 лева.

5) Нива въ мѣстността „Баричката“ отъ 6 дек. и 1 аръ оценена 61 левъ.

Горния имотъ принадлежи на Маринъ Ангеловъ и Ан. Мариновъ отъ с. Бъл. карагачъ не е заложенъ продава се по взисканието на Никола А. Мариновъ отъ гр. Никополъ за 460 лева лихви и разноска по изпълнителния листъ № 451 на П-рий Никополски Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цена.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 15 Октомврий 1898 год.

Дѣло № 97/98 год. 1—180—2

п. сждеб. Приставъ: П. Георгиевъ

ПЕЧАТНИЦАТА на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плъвенъ се нуждае отъ единъ постояненъ словослагателъ.

Желающий да яви работата и заплатата си въ кжсо врѣме

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвенъ.